

Forhandling

Per Kaalund (S):

Vi har haft beslutningsforslaget til udvalgsbehandling, stillet en række spørgsmål, fået en række svar, og det bekræfter os i vores opfattelse af, at det er rigtigt at støtte dette forslag, B 161.

Der er store genopbygningsopgaver i Afghanistan. Det kræver meget økonomi, og ngo'erne skulle også meget gerne ind og hjælpe til på et tidspunkt, hvor sikkerheden er i orden. Vi ved, at de militære opgaver også vil være omfattende i hvert fald i en overgangsperiode, og vi lægger vægt på og håber og tror da også på, at den militære indsats sker med omtanke. Man skal undgå unødige civile tab, og det bestræber man sig selvfølgelig også på, men det er vigtigt at vinde den afghanske befolkning.

Med hensyn til opiumsbejæmpelse har der været nogen diskussion og også avisomtale den senere tid, og der er også forslag fra forskellig side bl.a. fra nogle amerikanske eksperter om, hvordan man skal gribe det an. Det er fortsat vores opfattelse, at man med hensyn til opiumsbejæmpelsen skal følge den afghanske regerings antinarkotikapolitik med støtte fra det internationale samfund. En total afbrænding af marker, som nogle foreslår, er måske ikke vejen frem, heller ikke opkøb, og amerikanske erfaringer med at sprøjte fra bl.a. Colombia i Sydamerika er måske heller ikke ideen, så vi mener fortsat, at man skal følge den afghanske regerings politik på området.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det er til det spørgsmål om opiumsbejæmpelse, som hr. Per Kaalund tager op.

Det er rigtigt, at der har været en diskussion på det sidste. Berlingske Tidende havde i forgårs en artikel om, at der i NATO er en stor debat, da amerikanerne vil forsøge at bruge den samme strategi, som de har gjort bl.a. i Colombia i Latinamerika. Der er stor skepsis over for det fra europæernes side, og jeg kan forstå, at også Socialdemokraterne er skeptiske over for den amerikanske antinarkopolitik.

Problemstillingen er jo her – i hvert fald ifølge artiklen i Berlingske Tidende – at amerikanerne vil forsøge at presse den afghanske regering til at køre den form for opiumsafbrændingspolitik, og derfor vil jeg gerne spørge Socialdemokraterne: Hvis det nu lykkes at presse den afghanske regering til at følge amerikanerne, og det er jo

ikke usandsynligt, at det vil lykkes for USA, vil det så være en betingelse for Socialdemokraternes tilslutning til det her forslag, at man ikke følger den amerikanske antiopiumspolitik?

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Som sagt agter vi at følge den afghanske regerings antinarkotikapolitik, som også støttes af det internationale samfund, og det agter vi ikke at ændre indstilling til. Såfremt afghanerne måtte ændre deres politik, må vi jo tage stilling til det på det tidspunkt, det måtte foreligge, hvad jeg næppe tror vil ske, fordi man bl.a. i den nordlige del af Afghanistan jo allerede på nuværende tidspunkt har positive resultater af den afghanske politik på området. Den går jo først og fremmest ud på at skaffe alternative muligheder til dyrkerne af opium, alternative muligheder med hensyn til andre landbrugsprodukter eller anden form for beskæftigelse og indtjening.

Kl. 14.10

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg er helt med på, hvad Socialdemokraternes principielle holdning til det her er. Men det, spørgsmålet går på, er: Hvis det lykkes for amerikanerne at lægge en klemme på den afghanske Karzairegering, hvis USA går via Kabul, som de jo vil være i stand til, må jeg så forstå hr. Per Kaalunds svar således, at så vil Socialdemokraterne kunne acceptere denne amerikanske antiopiumspolitik? Sådan må jeg forstå det. Efter min vurdering er det katastrofalt, fordi det yderligere vil optrappe konflikterne i det sydlige Afghanistan.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Der kan ikke drages den konklusion, som hr. Holger K. Nielsen drager her. Det er sådan, at det internationale samfund er i gang i Afghanistan på mange områder; det gælder FN-mandatet, det gælder NATO-indsatsen, og det gælder også EU's indsats på de områder. Såfremt amerikanerne måtte komme igennem med en ændring af en politik som den, der beskrives af hr. Holger K. Nielsen, er jeg overbevist om, at det vil blive taget op gennem disse internationale organer og organisationer. Derfor går jeg også ud fra, at den danske regering og det danske Folketing tager stilling.